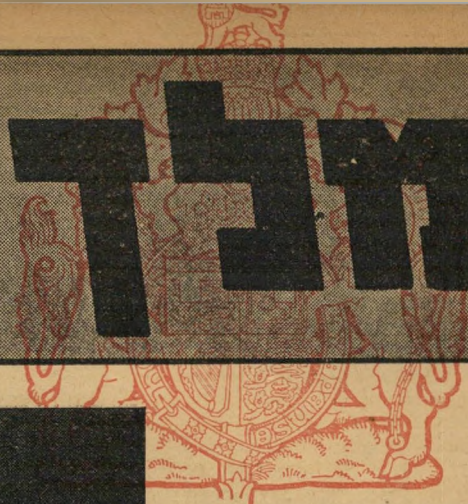

מלך בנאל בורחו

בזכורך שהיה מקשה כל כך על הופעתך בפומבי.

המלים אינן באות בנקל לברטי ברג' עים של התרגשות רבה; מבלי שיאמר לי זאת הרגשתי שהוא חש בעמקי לבו את התפטרותי. אולם באותה שעה יכול ברטי להיות מעשי בתכלית המעשיות... בסברו שיהיה זה מן הצדק כי יהיה לי תואר שלא יפול מתארם של שני אחי, הארי, דוכס גלוסטר וג'ורג', דוכס קנט, אמר: "אני אתן לך תואר של דוכס. מה דעתך על שם המשפחה שלנו, וינדור?"

תפקיד לא מבוטל. מעשה זה, ג'סי טה יפה זה, כלפי אחיו הבכור שורק ל' חיקו באופן כה מפתיע את תפקיד המלך לוכה, היה מעשהו הראשון של המלך החדש. הוא ציין את כל דרכו, עד יומו דאחרון לפני שבוע.

הציבור הרחב ידע אך מעט על אופיו ומעשיו של ברטי. בעתונות הבריטית קיים חוק אולם, לבל להזכיר דבר על חייו הפרטיים של המלך. ואילו לעתונות הזרה לא ניתנת כל הזדמנות להכניס את אפה למעגל סגור זה.

בעיני קוראי העתונות וצופי יומני ה' קולנוע, שראו את המלך החדש מסתובב בין נתיניו בלונדון בשיא הבליץ, מבקר במפעלי תעשייה ועובד משך שני ערבים בשבוע ליד מחרטה, כדי לשמש מופת אישי, היה ג'ורג' הששי העתקה נאמנה של ג'ורג' החמישי, אביו. אולם היה זה רושם חיצוני בלבד. אמנם, כאביו ה' מנוח (שגם הוא הפך יורש-עצר באופן מפתיע, עם מות אחיו הבכור, קלארנס) היה בעל הכרה עמוקה בתפקיד המלוכה, הסמל המאחד את הממלכה והעומד מעל לכל פוליטיקה, מאפשר בעצם קיומו ל' רכך כל מהפכה בחיי המדינה ומבטיח רציפות גם בתקופות הסוערות ביותר. כאביו ראה את עצמו משרת האומה, ה' נשכח בכל מעשיו ל'עצות' המיניסטרס, משתלל לעזור להם במעשים אישיים וב' מופת האישי בניהול ענייני המדינה.

אולם אופיו של ברטי היה שונה מ' אופי אביו. האב, ג'ורג' החמישי, נמלט בנעוריו מן האוירה הדחושה והמבודדת של משפחת המלוכה לשרות בצ'י. כשהפך יורש-עצר נאלץ לוותר על קאריירה בצ'י, אולם הוא ניסה לשעבד את כל חייו ל' נוהג הצ'י, ראה את עצמו בדמות רב' חובל קשה-עורף. אל בניו התיחס כקבר' ניט אל נערי הסיפון, החייבים לשמור על

מסביב לכדור העולם, בכל מקום המסומן על המפה בצבע הא' מדום של האימפריה הבריטית, ישבו מיליונים ליד מקלטי ה' רדיו. הודעה בלתי-רגילה עמדה להימ' סר: מלכם הצעיר והחביב נאלץ לוותר על כסאו, מאחר ששרי ממשלתו לא הס' כימו כי יינשא לאשה אמריקאית, שהת' גרשה זה עתה מבעלה. קול עמוק הודיע: "זהו ארמון וינד' זור. הוד מעלתו המלכותית, הנסיך אד' וארד."

בדומיה נשמע רעש מוזר, כאילו נס' גרה דלת בכוח. כעבור רגע נשמע קול צעיר: "לפני כמה שעות מלתתי את תפקידי האחרון כמלך וכקיסר, ועתה בא במקומי אחי, דוכס יורק. מלי הראשונות תהיינה הכרות נאמנות לו. אני עושה זאת בכל לבי..."

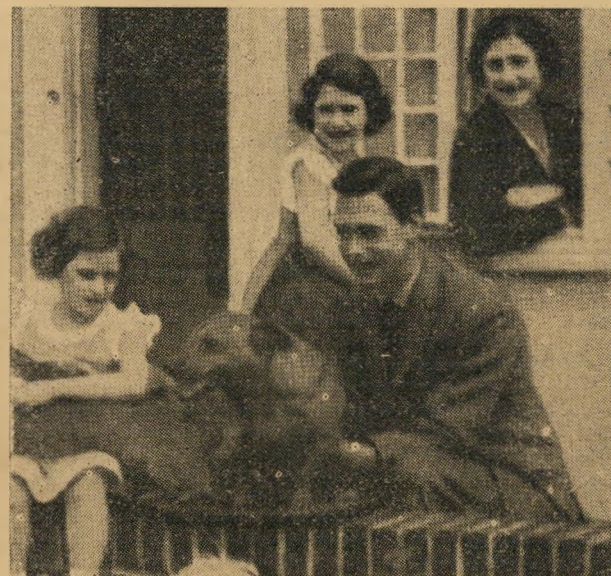
יש לאחי יתרון אחד שאין דומה לו, יתרון שיש לכה רבים מכם, ושלא ניתן לי — בית מאושר, אשה וילדים... יברככם האל! אל, מלך נצור!"

מסירת הדפיד. כמה שעות לפני כן נמרד אדוארד השמיני, המלך שהת' פוטר, מידידיו האחרונים, ביניהם וינס' טון צ'רצ'יל, ראש המודדים בקרב המפ' לגה השמרנית, שכתב קטעים מתוך ה' אום. אדוארד, חזר לחדריו הפרט' יים, החל לארוז את חפציו האישיים כדי לצאת לגלותו. אחיו, הצעיר ממנו בשנה אחת בלבד, נכנס לחדר. הוא היה עתה ג'ורג' הששי, מלך בריטניה ואירלנד, קר' סר הודו ומגן האמונה, אולם בחוג מש' פחתו היה ונשא "ברטי". דויד סילק ערמה של בגדים תחתונים כדי לפנות לו מקום על הספה. בזכרונותיו הוא מספר: "ביישן ומסוגר בתוך עצמו מטבעו, נסוג ברטי באופן אינסטינקטיבי מהי החברה שחייתי אותם במרץ רב. אולם היו לו תכונות ראויות להערצה — תכונות שלא היו כה בולטות בי. הוא יהיה מלך מצויק, בואת הייתי בטוח.

משך הימים האחרונים שוחחנו זה עם זה בגלוי-לב שהוכיר את החברות חסרת' הטרדות של ימי לידותנו. הרגע דרש, כאילו, לחיצת-ידיים סמלית, מסירת ה' לפיד מאיש לדעהו.

"לא תמצא זאת גיב קשה ביותר," הבטחתי לו. "אתה מכיר את כל העניי' נימ, וכמעט התגברת על ההיסוס הקל

המלך ג'ורג' השישי, מלכה האחרון של ארץ-ישראל, שעלה לשלטון שלא מדצונו היה ידוע בחוג משפחתו בשם ברטי, אדם ביישן ומסוגר בתוך עצמו, שלמד מאביו לראות בתפקידו סמל איחוד חבר העמים הבריטי.

אחר התפטרותו של אחיו, ש' העדיף לשאת את האשה הגרו' שה' שאהב. הפך הדוכס יורק ל' מלך ג'ורג' הששי, ממזא בנאמנות את תפ' קידו בתקופה הקשה ביותר לבריטניה.

ג'ורג'

אחר שהפך דוכס למד ברטי ככתב-הספר של הצי הבריטי ובאוניברסיטה של קמ' ברידג', היה חביב על הבריות ולא הת' כונן כלל למזא את תפקידו של המלך, שנועד לאחיו הבכור. הוא שוחרר מן הצי בשל מצב בריאותו.

יורק

בנו השני של אב נוקשה וחמור הליכות, גדל ברטי (שמאל) יחד עם אחיו הבכור דויד, הוא אד' וארד השמיני. תחת ידם של מורים פרטיים, רחוק מחברת ילדים בני גילו ומשחקיהם.

ברטי